

Posudek bakalářské práce **Mgr. Hany Petlachové**

Synchronní dynamika předložek v příslovečném určení místa po vybraných slovesech pohybu

Svou práci rozdělila autorka do dvou částí. V úvodní, spíše teoreticky zaměřené, poukazuje mj. na rozdíly v pojetí větných členů v italských a českých gramatikách, na charakteristické rysy příslovečného určení místa v italštině a jeho čtyři základní typy, dále na teorii tzv. synchronní dynamiky a variabilitu jazykových jevů v současné italštině, zejména předložek v příslovečném určení pohybu na místo.

Další část práce označuje autorka jako výzkumnou a analyzuje v ní zvolený typ příslovečného určení místa, a to pohybu na místo (*complemento di moto a luogo*), zejména z hlediska synonymie dvou nebo více předložek, přičemž nemůže opomenout ani výskyt členu určitého či neurčitého. Materiál pro svůj rozbor čerpá z korpusu La Repubblica, což představuje reprezentativní množství jazykového materiálu, které umožňuje dospět k solidním závěrům. Výběr sloves vstupujících do příslušných syntagmat omezila H. Petlachová zhruba na desítku nejfrekventovanějších a obdobně zredukovala i počet substantiv tvořících součást těchto vazeb na dvanáct, včetně několika polysémických, která přirozeně analýzu komplikovala. Rozbor konkrétního materiálu pak potvrdil, že konkurence předložek v totožném kontextu se nejčastěji týká předložek *a* a *in*, což je důkazem správnosti teorie synchronní dynamiky, na niž se autorka v průběhu práce odvolává.

K některým formulacím bych měla jisté výhrady.

s. 9: nelze říci: „(...) český přívlastek neshodný a některé přívlastky shodné bývají v moderních italských gramatikách řazeny mezi příslovečná určení a klasifikovány jako příslovečné určení specifikující“. Italské gramatiky přirozeně český přívlastek nikam neřadí a nijak ho neklasifikují, správně by mělo být např. „českému přívlastku neshodnému a některým přívlastkům shodným odpovídá v italštině (...)“. Podobně na str. 10: „(...) mezi italská příslovečná určení patří také některé přívlastky shodné (...)“.

s. 20 aj.: nedomnívám se, že předložka *per* ve spojení *andare per bar, andare per ristoranti* označuje pohyb přes místo (tj. procházet, chodit přes kavárny, restaurace apod.), nýbrž že *per* zde označuje opakovaný děj (tj. chodit po kavárnách, po restauracích ve smyslu často je navštěvovat).

s. 22: z čeho lze soudit, že volba předložky může záviset na použitém členu a že tomu není naopak, tedy že použití členu závisí na dané předložce?

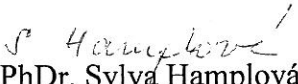
s. 26 a násl.: možná bylo vhodné připomenout, že v češtině vazbám *a casa, in casa* odpovídají invariabilní příslovce „doma“, „domů“

s. 30: příklad *Roberto Andò per il cinema e il teatro* nedává smysl

Rukopis poněkud narušují některé formální nedostatky (italské výrazy jsou někdy psány kurzívou, jindy nikoli, někdy v uvozovkách – a to i v rámci jedné věty, např. str. 36), dále neopravené překlepy, prezentování práce na úvodních stránkách jako „diplomové“ a chyby v české interpunkci.

Přes těchto několik výhrad hodnotím práci Mgr. Hany Petlachové jako velmi dobrou, splňující požadavky kladené na bakalářské práce, a proto doporučuji, aby byla připuštěna k obhajobě.

Navrhuji známku: **velmi dobře**.


Prof. PhDr. Sylva Hamplová, CSc.
oponentka

Praha, 9. srpna 2010